

izhaja vsak šetrtrek
in valja s poštnino
vred in v Mariboru s
poštovanjem na dom
za obo leto K 5.—
za pol leta „ 2.80
za šetrt leta „ 1.30

Naročnina se pošilja
upravništvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Določniki katol. ti-
kovskega društva do-
ljuje list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pesamezni listi dobe
se v tiskarni na pri-
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rekopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrednote,
če se natisne enkrat,
po 12 h, dvakrat 10 h,
trikrat 24 h.

Štev. 48.

V Mariboru, dne 1. decembra 1898.

Tečaj XXXII.

Slava Cesarju Francu Jožefu I!

Ob Njegovi vladarski petdesetletnici 2. decembra 1898.

O
Avstrija, ponosno dvigni glavo,
Ozri se do cesarstva skrajnih mej!
V visoko Tatro, gori v Krkonoše,
Na adrijansko tje obal poglej!
Povsod so narodi v molitvi zbrani
Proseč, da nam Cesarja Bog ohrani!

Cesarjev dan! Enakega še nisi
Ti Avstrija obhajala nikdar;
Let petdeset že v večnost je vtonilo,
Kar čuva tvoj presvitli te vladar.
Zató navdajajo te čuvstva sveta
Plamteča za najboljšega očeta.

Za našega Cesarja! — V zlatih črkah
Njegovo sveti slavno se imé,
Značaj Njegov, — moža najlepša dika! —
V prejasnem svitu čednosti krasé.
Povestnica močnejše kaže kralje,
Kedaj pa svet čednostnejše poznal je?

Kedó dobrot Njegovih vé število,
Katere ljudstvom Svojim je delil?
Zaščitnik vbogim, pomočnik sirotam
Z ogromnimi je žrtvami On bil.
Solzé je tužnim zbrisal neštevilne,
Utešil bolečine preobilne.

Njegovo miroljubje in pravičnost
Se jasno v vencu čednostnem blišči;
Pogum junaški, nevstrašljiva hrabrost
Se starčeku Mu sije iz oči.
A zraven zvest je čednosti največi,
Krščanski sveti veri, v Njem goreči

Zató, o Avstrija, le dvigni glavo,
Ozri se do cesarstva skrajnih mej;
Le jeden glas v nebeške visočine
Razlegal se v cesarstvu bo odslej:
Povsod so narodi v molitvi zbrani
Proseč, da nam Cesarja Bog ohrani!

So čednosti Njegove stanovitne?...
Kot v ognju čisto skuša se zlató,
Tako stoterno Njega Bog je skušal,
Ostal-li vedno neupognjen bó?
Bo-li vgonobilo moči trpljenje,
Obup oskrnil mučno Mu življenje?

Prebitka smrt je s kruto svojo silo
Vpustošila družine rajski vrt;
Še divni cvet Habsburške rodovine
Od nje nevsmiljeno je bil zatrt...
Naš Rudolf, up bodoče zlate dobe,
Je pal v kraljestvo sence in trohobe.

In slednjič, grozno!... Ah, ubogi cesar,
Zaslombo svojo zadnjo izgubi,
Najblazjo ženo, dobrotnico milo
Sovrag peklenški strašno Mu vmori!
Za res! Trpljenja mera prevelika
Zadela je Cesarja-mučenika.

A naj viharji divji le bučijo...
Franc Jožef čuva Avstrijo krepko;
Vsaj narodi Njegovi neprestano,
Z ljubeznijo otroško k Njemu zró.
Ljubezen vroča ž Njim jih tesno druží,
Z življenjem in krvjó Mu zvesto služi.

S Cesarjem našim! — Blagor, blagor vedno
Razlivaj se na Njega iz nebá!
Naj Ga miró obseva ljubo solnce,
Naj On ne akusi več gorjá!
Dosljej poznal le rane je skeleče,
Naj vsaj odslej žaré Mu dnevi sreče!

Dr. Ant. Medved,
c. kr. profesor v Mariboru.